

[Montré.]

fremover. Men der vil også fortsat være behov for egentlig statslig udviklingsbistand.

Udviklingslandene opdeles i reglen i 3 indkomstgrupper. Den laveste gruppe omfatter mere end 1 mia mennesker, og denne gruppe af lande er blevet særlig hårdt ramt af følgerne af oliekrisen. Over for disse lande står Danmark som et af verdens rigeste lande med mange tekniske og økonomiske muligheder for at hjælpe. Det er kristeligt folkepartis dybe overbevisning, at det er en statslig forpligtelse at hjælpe andre stater i nød.

Hovedformålet med vor udviklingsbistand må være at fremme den økonomiske og sociale udvikling og at øge disse landes selvstændighed. Målt efter behovet kan bistanden ikke blive stor nok; der må skabes økonomisk og politisk mulighed for at øge hjælpen tilstrækkelig hurtigt. Kristeligt folkeparti tilslutter sig den foreløbige målsætning, at bringe bistanden op på 0,7 pct. af nationalproduktet i 1979. Vi mener, at den fortsat bør øges til 1 pct. og siden forhåbentlig til 2 pct.

Forudsætningen herfor er imidlertid en dæmning af andre sider af det offentlige forbrug og en forbedring af vor handelsbalance, idet vi ikke uendeligt kan regne med udenlandsk lånfinansiering. Derfor tillægger vi også i dette perspektiv de kommende indkomstpoltiske forhandlinger stor betydning. Kun ved indkomsttilbageholdenhed kan vi på længere sigt blive i stand til selv at finansiere vor udviklingsbistand. Et yderligere usikkerhedsmoment i relation til udviklingsbistandens omfang i 1980'erne er konsekvenserne af en kommende økonomisk verdensorden, der må formodes at blive en alvorlig belastning af dansk økonomi.

I en kommende 5 års periode forudser udenrigsministeriets notat, at vor flersidede bistand vil blive større end den tosidede bistand. Kristeligt folkeparti er betænkelig ved denne svækkelse af den tosidede danske bistand. Det forekommer os urationelt at betale store summer til dyr udenlandsk bistandsadministration i stedet for til en billigere dansk bistandsadministration. For at opretholde balancen mellem flersidet og forsvaret af tosidet bistand vil det være berettiget efter vor opfattelse at foretage en beske-

den, men nødvendig udvidelse af Danidas stab og personale.

Samtidig vil vi påpege nødvendigheden af, at den tosidede danske bistand udvider samarbejdet med det frivillige hjælpearbejde og bistandsaktivitet, ikke mindst det, der drives af kirkerne.

Kristeligt folkeparti er af den opfattelse, at der i udviklingsbistanden i højere grad bør bygges på de private kirkelige organisationer, der yder bistandsarbejde i udviklingslandene. Det drejer sig om de forskellige ydre missionselskaber og kirkerne hjælpearbejde, f. eks. Folkekirkens Nødhjælp. Der gøres allerede brug af disse organisationer, men næppe i tilstrækkeligt omfang. Her står vi tilbage for andre lande, vi gerne sammenligner os med. I Norge yder staten 35.000 kr. årligt i løntilskud til missionærer, der er beskæftiget inden for undervisnings- og sundhedsarbejde. Ville det være urimeligt, at den danske stat ydede et tilsvarende tilskud? I Sverige skal staten efter sigende yde et millionbeløb årligt, ikke blot til igangsættelse af missionselskabers projekter, men også til deres fortsatte drift. Er der noget, der forhindrer os i efter ansøgning at følge dette eksempel?

Det er nok et spørgsmål, om man ikke også bør videreudvikle samarbejdet med et så effektivt hjælpeapparat som Folkekirkens Nødhjælp. Ganske vist modtager Folkekirkens Nødhjælp statslige midler, men kun i form af bevillinger til bestemte opgaver, der er ansøgt om. Derimod får Folkekirkens Nødhjælp ikke refusion, endsiges godtgørelse for administration.

Inden for EF er der derimod en udvikling i gang henimod et tættere samarbejde med kirkerne hjælpeorganisationer. I Vesttyskland modtager de protestantiske og katolske kirker internationale hjælpeorganisationer en blokallokering, der udgør fra 50 til 100 mill. DM til hvert af kirkesamfundets hjælpeorganisationer. En lignende ordning skal være indført i Nederlandene. Udviklingen inden for EF's udviklingsbistand går i retning af, at anerkendte internationale hjælpeorganisationer i medlemslandene efter særlige regler kan få bevillinger til særlige udviklingsprojekter i Lomélandene. Der er netop i år åbnet mulighed for, at medlemslandenes frivillige hjælpeorganisationer efter lempelige retningslinjer kan opnå bevil-